

dem Adgang til at redde deres Fangst, saa at de kunde faa den fulde Nytte deraf. Jeg vil anbefale denne Tanke, og jeg vil bede Finansudvalget og den meget ærede Indenrigsminister om at holde fast ved den Tanke, at de, hvis de endelig ikke tør gaa til en landfast Havn, i det mindste ville give Anholterne en Bro samtidig med Øhavnen, hvorved det bliver muligt at komme i Land med Fangsten. En stor Del af Fangsten skal selvfølgelig ikke slagtes og saltes der, men skal gaa over i Kvæserne, men Halvdelen af mange Ladninger vil gaa til Spilde, hvis der ikke bliver gjort noget alvorligt i den af mig nævnte Retning.

Hammerich: Naar jeg forleden Dag lod mig indtegne som Taler — det er nu allerede adskillige Dage siden — var det foranlediget ved nogle Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Frederiksborg (Dinesen), som baade forbavsede mig, og som jeg fandt beklagelige. Det forbavsede mig, at det ærede Medlem kom med disse Udtalelser, der jo drejede sig om Forsvars-sagen, i samme Aandedræt, hvori han sagde, at den Sag var bedst tjent med at hvile i Stilhed, da han dog ikke ret godt kunde være i Tvivl om, at hvad han her udtalte, maatte i hvert Fald fremkalde Brydninger inden for den Del af Folket, for hvem en alvorlig Behandling af Forsvars-sagen til Dato har været noget, man har været enig om, og derfor kun kunde blive til Skade for denne Sag. Det ærede Medlem har ganske vist senere vel ikke taget Afstand fra sine Udtalelser, men sagt, at de maatte ikke forstaas i Forbindelse med det nu foreliggende Finanslovsforslag, men jeg maa da sige, at det ikke kan andet end gøre mig det endnu mere forunderligt, at han da benyttede Lejligheden til ved Finanslovbehandlingen at fremkomme med disse Udtalelser, ligesom de vedblive at være lige uheldige i mine Øjne. Hvad jeg nemlig beklagede i, hvad han sagde, var, at han gav det *ganske almindelige Raad*, til Krigsbestyrelsen at tilkøbe sig forbedrede Vilkaar for vort Forsvarsvæsen ved Nedgang i de militære Udgifter. Det ærede Medlem kan efter min Mening ikke nu have anden Mening, end han altid har haft, nemlig den, at Højre under sit Arbejde for, at vi skulde have et Forsvar, altid har været paa det rene med, at det skulde formes efter Landets finansielle Evner, og vi erkende den Dag i Dag, at *har* der før været Anledning til det, er der ikke mindre Anledning til at

holde sig dette efterretteligt i Tider, hvor en stor Del af Landets Erhverv antages at lide under et økonomisk Tryk; men derfor falder det os ikke ind at erkende, at en forsvarlig Ordning af Forsvaret kan bygges paa en almindelig Nedgang i Udgifterne til dette, og i Virkeligheden var det det, der var Kernen i, hvad det ærede Medlem udtalte, og som derfor ogsaa gør, at jeg ønsker at tage afgjort Afstand fra disse Udtalelser, hvad jeg i øvrigt gør ikke blot paa egne, men jeg tør nok sige paa det store Flertal af mine Meningsfællers Vegne, ikke blot her i Salen, men jeg tror mindst i samme Grad Landet over. Tværtimod ere vi bestandig klare over, at Regeringen trygt kan gaa ud fra, at over for de Krav til Forsvarets Udvikling, som maatte anses fornødne, vil den stadig finde en Støtte fra den Side, som vi repræsenterer. Vi kunne ikke paa nogen Maade komme til anden Opfattelse, end at en forsvarlig Styrelse af Staten i Aarens Løb vil føre til forøgede Udgifter paa dette for Landet betydningsfulde Omraade, lige saa vel som paa andre Omraader, og vi kunne heller ingenlunde erkende, at den finansielle Status i Øjeblikket er saaledes, at den kan tvinge til at gaa af Vejen for, hvad der med Nødvendighed maa kræves. Derfor ville vi nu som tidligere vedblive at bekæmpe enhver Bestræbelse, der gaar ud paa at beskære Forsvarsudgifterne, og vi ville vedblive at betragte Arbejdet paa at beskære disse Udgifter som uforsvarligt over for vort Land. Det er disse Udtalelser, jeg ønskede at fremsætte, jeg havde maaske ellers ikke taget Ordet under denne 1ste Behandling af Finansloven, fordi der kommer saa mange Ønsker og Betragtninger frem, at man maa søge at holde sig tilbage saa meget som muligt. Jeg skal da heller ikke komme ind paa storpolitiske Betragtninger. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) har i Dag fortalt os, at Højre har ødelagt Forsvarssagen og Forfatningen. Min Opfattelse er ganske vist den, at vi slet ikke havde haft et virkeligt Forsvar, hvis vi ikke havde haft et Højre, vi havde i alt Fald ikke haft det saa godt, som vi have det i Øjeblikket, og paa samme Maade, hvad der var blevet af den arvede Forfatning uden det Højre, vi have haft, det ser jeg heller ikke, men jeg skal, som sagt, ikke komme videre ind paa storpolitiske Betragtninger. Derimod kunde jeg ønske at knytte nogle Bemærkninger til Udtalelser, der ere faldne med Hensyn til Jærnbanevæsenet. De have jo mere eller